

ITHAKA

Als je de tocht aanvaardt naar Ithaka
Wens dat de weg dan lang zal zijn,
Vol avonturen, vol ervaringen.
De Kyklopen en Laistrygonen,
de woedende Poseidon hoef je niet te vrezen,
hen zul je niet ontmoeten op je weg
wanneer je denken hoog blijft, en verfijnd
de emotie die je hart en lijf beroert.
De Kyklopen en de Laistrygonen,
De woeste Poseidon, je zult hen niet ontmoeten
Als je ze niet in je geest meedraagt,
Je geest hen niet gestalte voor je geeft.

Wens dat de weg dan lang mag zijn.
Dat er veel zomermorgens zullen komen
Waarop je, met grote vreugde en genot
Zult binnenvaren in onbekende havens,
Pleisteren in Phoenicische handelssteden
om daar aantrekkelijke dingen aan te schaffen
van parelmoer, koraal, barnsteen en ebbehout,
ook opwindend geurstoffen van alle soorten,
opwindende geurstoffen zoveel je krijgen kunt;
dat je talrijke steden in Egypte aan zult doen
om veel, heel veel te leren van de wijzen.

Houd Ithaka wel altijd in gedachten.
Daar aan te komen is je doel.
Maar overhaast de reis in geen geval.
Beter is dat die vele jaren duurt,
zodat je oud zult zijn wanneer je bij het eiland
het anker uitwerpt, rijk aan wat je onderweg verwierf,
en niet verwachtend fat Ithaka je rijkdom schenken zal.

Ithaka gaf je de mooie reis.
Was het er niet, dan was je nooit vertrokken,
Verder heeft het je niets te bieden meer.

En vind je het er wat pover, Ithaka bedroog je niet.
Zo wijs geworden, met zoveel ervaring, zul je al
Begrepen hebben wat de Ithaka's beduiden.

K.P. Kavavis